

IV

(Aktai, priimti iki 2009 m. gruodžio 1 d. remiantis EB sutartimi, ES sutartimi ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartimi)

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. rugsėjo 30 d.

dėl pagalbos Nr. C 2/09 (ex N 221/08 ir N 413/08), kurią Vokietija ketina skirti bendrosioms kapitalo investicijų sąlygoms modernizuoti

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 7387)

(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/13/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtas nuostatas ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į tas pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2008 m. balandžio 30 d. raštu, kurį Komisija užregistravo tą pačią dieną, Vokietija teisinio aiškumo sumetimais Komisijai pranešė apie dvi priemones, susijusias su prievole mokėti prekybos mokestį ir apribojimu perkelti nuostolius netaikymu (N 221/08). 2008 m. birželio 26 d. ir spalio 23 d. raštais Komisija paprašė suteikti papildomos informacijos. 2008 m. liepos 24 d. ir lapkričio 21 d. raštais, kuriuos Komisija užregistravo tą pačią dieną, Vokietija pateikė atsakymus.
- (2) Be to, 2008 m. rugpjūčio 22 d. raštu, kurį Komisija užregistravo tą pačią dieną, Vokietija dėl teisinio aiškumo Komisijai pranešė apie trečią priemonę, susijusią su mokesčių lengvatomis individualiems investuotojams (N 413/08). 2008 m. spalio 9 d. Vokietijos atstovai susitiko su Konkurencijos generalinio direktorato atstovais. 2008 m. lapkričio 19 d. raštu, kuris buvo užregistruotas tą pačią dieną, Vokietija pateikė papildomos informacijos.

- (3) 2009 m. sausio 28 d. Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą dėl visų trijų priemonių. Sprendimo santrauka paskelbta 2009 m. kovo 14 d. Oficialiajame leidinyje ⁽²⁾. 2009 m. kovo 3 d. raštu, kuris buvo užregistruotas tą pačią dieną, Vokietija pateikė savo pastabas dėl šio sprendimo pradėti procedūrą. 2009 m. balandžio 9 d. ir 14 d. raštais, kurie buvo užregistruoti tą pačią dieną, savo pastabas pateikė trečiosios šalys. 2009 m. balandžio 23 d. Vokietija buvo informuota apie šias pastabas, į kurias atsakė 2009 m. gegužės 22 d. raštu, kuris buvo užregistruotas tą pačią dieną.

2. APRAŠYMAS

2.1. Priemonių tikslas ir biudžetas

- (4) Raštuose buvo pranešta apie tris mokesťines priemones ir pateiktos dvi pagalbos gavėjų apibrėžtys. Visos priemonės įtrauktos į įstatymą dėl bendrųjų kapitalo investicijų sąlygų modernizavimo (toliau – įstatymas dėl sąlygų modernizavimo). Priemonėmis siekiama bendro tikslo – sudaryti palankesnes sąlygas teikti privatų rizikos kapitalą tam tikrų įmonių grupėms, vadinamosioms tikslinėms įmonėms.
- (5) Pirmos priemonės (registruota Nr. N 221/08) paskirtis – sudaryti palankesnes sąlygas teikti rizikos kapitalą, įmones atrenkant pagal specialius rizikos kapitalo įmonėms taikomus kriterijus, susijusius su jų atleidimu nuo prekybos mokesčio mokėjimo prievolės. Vokietija mano, kad taikant priemonę per metus bus surinkta 90 mln. EUR mažiau mokesčių.
- (6) Antra priemonė (taip pat registruota Nr. N 221/08) sušvelninamos griežtos su kova su piktnaudžiavimu susijusios taisyklės, taikomos nuostolių išskaičiavimui, kuriomis tikslinėms įmonėms sudaromos sąlygos perkelti nuostolius, jei rizikos kapitalo įmonė įsigyja tų įmonių akcijų. Vokietijos vertinimu, taikant šią priemonę per metus bus surinkta 385 mln. EUR mažiau mokesčių.

⁽¹⁾ OL C 60, 2009 3 14, p. 9.

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

(7) Trečia priemonė (registruota Nr. N 413/08) numatoma į tikslines įmones investuojantiems fiziniams asmenims (toliau taip pat – privatūs investuotojai) taikyti *pajamų mokesčio lengvatas*, jei pardavus akcijas gauta pelno. Nors mokesčiniu atžvilgiu tiesioginės naudos gauna privatūs investuotojai, ši priemonė tikslinėms įmonėms gali būti naudinga netiesiogiai, nes į įmones bus daugiau investuojama. Vokietijos vertinimu, taikant šią priemonę per metus bus surinkta 30 mln. EUR mažiau mokesčių.

2.2. Priemonės pagalbos gavėjai

(8) Trys įstatyme dėl bendrųjų kapitalo investicijų sąlygų modernizavimo numatytos mokesinės priemonės yra naudingos minėtame įstatyme apibrėžtomis rizikos kapitalo įmonėms ir tikslinėms įmonėms, taip pat privatiems investuotojams, kurie paprastai turi didelį privatų kapitalą (toliau vadinami neformaliais investuotojais). Priemonės nauda įmonėms yra tokia:

	Prekybos mokesčio priemonė	Draudimo perkelti nuostolius netaikymas	Pajamų mokesčio lengvata
Rizikos kapitalo įmonės	tiesioginė	netiesioginė	ne
Tikslinės įmonės	ne	tiesioginė	netiesioginė
Privatūs investuotojai	ne	ne	tiesioginė

(9) Rizikos kapitalo įmonės yra tos įmonės, kurias Vokietijos federalinė finansinių paslaugų priežiūros institucija pripažino esant rizikos kapitalo įmonei ir kuri tuo pačiu metu nėra užregistruota kaip kapitalo investicijų bendrovė⁽³⁾. Be to, kad įmonė būtų pripažinta esanti rizikos kapitalo įmonei, turi būti tenkinamos šios sąlygos:

- pagal rizikos kapitalo įmonės įstatus įmonės veiklos objektas turi būti rizikos akcinio kapitalo įsigijimas, kontroliavimas, valdymas ir pardavimas. 70 % visos rizikos kapitalo įmonės valdomo turto vertės turi sudaryti nuosavo kapitalo investicijos į tikslines įmones,
- rizikos kapitalo įmonės būstinė ir vadovybė turi būti įsikūrusios Vokietijoje,

⁽³⁾ Kapitalo investicijų įmonės užregistruojamos atsakingoje aukščiausioje federalinės žemės institucijoje. Šiose institucijose užregistruotos įmonės gali atlikti visų rūšių privataus akcinio kapitalo investicijas.

— įmonės steigimo sutartyje nurodytas rizikos kapitalo įmonės įstatinis kapitalas arba įmonės dalininkų įnašai turi sudaryti mažiausiai 1 mln. EUR,

— rizikos kapitalo įmonei turi vadovauti bent du patikimi ir tokiai įmonei vadovauti tinkami vadovai.

(10) Tikslinės įmonės turi būti kapitalo įmonės ir atitikti šias sąlygas:

— įmonių būstinė ir vadovybė turi būti įsikūrusios vienoje iš Europos ekonominės erdvės susitarimo valstybių teritorijoje,

— tuo metu, kai rizikos kapitalo įmonė įsigyja tikslinės įmonės akcijų, nuosavas tikslinės įmonės kapitalas neturi viršyti 20 mln. EUR,

— tikslinė įmonė turi būti įkurta daugiausia dešimt metų prieš rizikos kapitalo įmonei įsigyjant tikslinės įmonės akcijų,

— tuo metu, kai rizikos kapitalo įmonė įsigyja akcijų, organizuotoje arba panašaus pobūdžio rinkoje neturi būti leista pardavinėti arba neturi būti pardavinėjami tikslinės įmonės vertybiniai popieriai.

(11) Priemonėje nepateikta jokių duomenų apie sunkumus patiriančios⁽⁴⁾ tikslinės įmonės apibrėžimą.

2.3. Prekybos mokestis

2.3.1. Pagrindiniai faktai

(12) Vokietijoje prekybos mokestį renka atitinkamos vietinės įstaigos pagal vykdomą komercinę veiklą, kuria įmonė užsiima savivaldybės teritorijoje. Tokio mokesčio surinkimo principas yra tas, kad įmonės turi prisidėti prie lėšų, skiriamų įmonės naudojamai vietinei infrastruktūrai išlaikyti. Prekybos mokestį turi mokėti visos įmonės, kurios užsiima Vokietijos prekybos ir pajamų mokesčius reglamentuojančiuose teisės aktuose apibrėžta komercine veikla nesvarbu, kokia yra įmonių teisinė forma. Manoma, kad visos kapitalo įmonės iš esmės užsiima komercine veikla. Ūkinių bendrijų atveju įmonės skirstomos pagal vykdomą veiklą: prekybos mokesčio nemoka įmonės, kurių teisinė forma yra ūkinė bendrija ir kurios užsiima tik turto valdymo veikla. Tačiau ūkinės bendrijos, kurios užsiima prekybos veikla, privalo mokėti prekybos mokestį.

⁽⁴⁾ Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūruoti (OL C 244, 2004 10 1, p. 2).

(13) Federalinė finansų ministerija parengė raštą⁽⁵⁾ (toliau – 2003 m. raštas) dėl rizikos kapitalo fondų ir privataus kapitalo fondų vykdomos turto valdymo veiklos atskyrimo nuo prekybos veiklos. Pagal šį raštą prekybos mokesčių mokėti privalo rizikos kapitalo fondai ir privataus kapitalo fondai, jei jų veikla yra įvardijama kaip prekybos veikla. Jei tokių fondų veikla yra tik turto valdymas, prekybos mokesčio jie nemoka. Šis 2003 m. raštas grindžiamas 2001 m. liepos 25 d. Federalinio finansinių bylų teismo (BFH) sprendimu⁽⁶⁾. Pagal sprendimą laikoma, kad rizikos kapitalo fondas ir privataus kapitalo fondas nevykdo prekybos veiklos, jei tenkinami šie kriterijai:

- nenaudoja banko kreditų ir neperima užstatų,
- fondo portfeliui valdyti nereikia didelės atskiros organizacijos, ištekliai biurui išlaikyti neviršija išteklių, kokie būtų įprasti labai dideliam privačiam turtui valdyti⁽⁷⁾,
- rinkoje nevykdo jokios veiklos, kuriai būtų reikalinga profesinė patirtis,
- viešai neplatina savo vertybinių popierių ir nevykdo prekybos savo sąskaita,
- nevykdo trumpalaikių investicijų,
- nereinvestuoja iš parduoto akcinio kapitalo gautų pajamų,
- nevykdo komercinės veiklos portfeliui priklausančiose įmonėse,
- nėra komercinio pobūdžio įmonė arba įmonė, kuri apibūdinama sąvoka „komercinė infekcija“⁽⁸⁾.

⁽⁵⁾ Rizikos kapitalo ir privataus akcinio kapitalo fondams taikomas pajamų mokesčio režimas; privataus turto valdymo atskyrimas nuo komercinės veiklos; 2003 m. lapkričio 20 d. Federalinės finansų ministerijos raštas, federalinės mokesčių administracijos oficialusis leidinys, 2004 m., I dalis, Nr. 1, p. 40.

⁽⁶⁾ Federalinės mokesčių administracijos oficialusis leidinys II, 2001 m., p. 809.

⁽⁷⁾ Fondai negali turėti didelės nuosavos organizacijos fondo portfeliui valdyti. Fondui leidžiama turėti savo biurą, jei biurui išlaikyti skirti ištekliai neviršytų išteklių, skiriamų labai didelio privataus turto valdymui reikalingam biurui išlaikyti.

⁽⁸⁾ Komercinė infekcija, taip pat vadinama pajamų perkvalifikavimu (vok. *Abfärbetheorie*), būtų galima, pavyzdžiui, jei prekybos mokesčio neprivalantis mokėti subjektas pradėjo papildomą komercinę veiklą. Dėl šios veiklos susidaro išpūdis, kad dėl visos subjekto vykdomos veiklos reikia mokėti prekybos mokesčių, nors komercinė veikla sudaro tik labai mažą tokio subjekto veiklos dalį.

(14) Iš esmės šiais kriterijais siekiama paaiškinti Vokietijos mokesčių teisėje įtvirtintą tradicinį skirtumą tarp rizikos kapitalo fondų ir privataus kapitalo fondų prekybos ir su prekyba nesusijusios veiklos. Turto valdymas nėra laikomas prekybos veikla. Skirtumas tarp prekybos veiklos ir su prekyba nesusijusios veiklos yra labai nedidelis, dažnai tai yra teismų sprendimų (tarp jų ir Federalinio finansinių bylų teismo) objektas. Apskritai manoma, kad rizikos kapitalo fondai ir privataus kapitalo fondai užsiima prekybos veikla, jei didžiąją jų veiklos dalį sudaro prekyba turto (trumpas laikotarpis tarp turto, pvz., vertybinių popierių, išigijimo ir pardavimo)⁽⁹⁾.

2.3.2. Išaiškinimas dėl su prekybos mokesčiu susijusių nuostatų įstatyme dėl sąlygų modernizavimo

(15) Kaip nurodyta pranešime apie priemones, įstatymo dėl sąlygų modernizavimo 1 straipsnio 19 dalyje pateiktas 2003 m. rašto išaiškinimas, ir iš esmės nėra jokių esminių skirtumų tarp įstatymo ir rašto.

(16) Pagal šią nuostatą rizikos kapitalo įmonės, kurių teisinė forma yra ūkinė bendrija ir kurių veikla išskirtinai yra akcinio rizikos kapitalo išigijimas, išlaikymas, valdymas ir pardavimas, taip pat kurios turi tik kapitalo įmonių akcijų, pagal pajamų mokesčių teisės nuostatas traktuojamos kaip turto valdymo veiklą vykdančios įmonės. Manoma, kad rizikos kapitalo įmonių veikla būtų tada laikoma su prekyba nesusijusia veikla, jei jos užsiima toliau nurodyta arba panašia veikla:

- įmonių, kurių būstinė ir vadovybė įsikūrusios vienoje iš Europos ekonominės erdvės susitarimo valstybių, akcinio rizikos kapitalo ir kitokio kapitalo pardavimas per trumpą laiką,
- su pinigų rinkos priemonėmis⁽¹⁰⁾ susiję sandoriai; kredito įstaigose, kurių būstinės įsikūrusios vienoje iš Europos ekonominės erdvės susitarimo valstybių, turimose sąskaitose esančiomis lėšomis sudaromi sandoriai; su investicijomis į akcijas susiję sandoriai⁽¹¹⁾,

⁽⁹⁾ Prekybos veikla yra apibrėžta kaip savarankiška ilgalaikė veikla, kuri vykdoma siekiant gauti pelno (o ne dėl pomėgio), ir kuri gali būti apibūdinta kaip dalyvavimas ekonominiuose sandoriuose (tai daugiau nei paslaugos šeimos nariams ir draugams) ir kurios negalima laikyti nei žemės ūkio veikla, nei veiklos vykdymu pagal laisvąją profesiją (pvz., advokatas, gydytojas, menininkas arba profesorius). Turto administravimas apibrėžiamas kaip veikla, kuri nėra turto naudojimas rūpinantis juo, siekiant išlaikyti jo vertę, o pagrindinio turto panaudojimas perskirstant turtą nėra esminis. Ypatingi svarbu investicijas į vertybinius popierius arba nekilnojamąjį turtą įvardyti prekybos veikla arba turto valdymu. Jei gaunamos pajamos iš prekybos, tai visas pardavimo pelnas apmokestinamas ir tada reikia mokėti prekybos mokesčių. Jei veikla yra susijusi tik su turto administravimu, tuomet iš įvairių šaltinių gaunamos pajamos apmokestinamos, bet jei bus parduodamas pagrindinis turtas, pardavimo pelnas neapmokestinamas pardavimo pelno mokesčiais (taip pat ir prekybos mokesčiu).

⁽¹⁰⁾ Pagal investicijų įstatymo 48 straipsnį.

⁽¹¹⁾ Pagal investicijų įstatymo 50 straipsnį.

- tikslinių įmonių, kurių akcijų turi rizikos kapitalo įmonė, konsultavimas, paskolų ir garantijų tikslinėms įmonėms, kurių akcijų turi įsigijusi rizikos kapitalo įmonė, teikimas ir kreditų gavimas, akcijų su teise gauti pelno dalį bei obligacijų platinimas,
- pajamų, gautų pardavus įmonių, kurių buveinė ir vadovybė įsikūrusios vienoje iš Europos ekonominės erdvės susitarimo valstybių, akcinį rizikos kapitalą ir kitokį kapitalą, reinvestavimas,
- veikla rinkoje, kuriai reikalinga profesinė patirtis.

(17) Nuosavų verslui reikalingų patalpų įsigijimas ir išlaidymas, taip pat verslui būdinga organizacinė struktūra reiškia, kad rizikos kapitalo įmonė gali būti laikoma vykdanči turto valdymo veiklą. Tačiau 16 konstatuojamojoje dalyje išvardytų sričių veikla gali užsiimti patronuojamoji bendrovė, kurios visas akcijas yra įsigijusi rizikos kapitalo įmonė.

2.4. Nuostolių perkėlimas

2.4.1. Įžanga

- (18) Paprastai įmonė per finansinius metus patirtus nuostolius gali perkelti, t. y. juos išskaičiuoti iš kitų finansinių metų pelno. Perkelti nuostolius galima atsižvelgti į viso įmonės gyvavimo metu patirtus nuostolius. Tačiau tokia tvarka leidžia piktnaudžiauti pasinaudojant vadinamosiomis priedangos įmonėmis, kurios nors ir nebevykdo jokios veiklos, yra parduodamos, nes perkėlus jų nuostolius susidaro reali vertė: įsigyjant tokią priedangos įmonę dėl perkeliama nuostolių gaunama naudos, nes iš būsimo pelno, kuris yra apmokestinamas, išskaičiuojami nuostoliai, todėl atsižvelgiant į taikomą mokesčių tarifą reikia mokėti mažiau mokesčių.
- (19) Vokietija į pelno mokesčio įstatymą įtraukė priemones, kurių tikslas – užkirsti kelią piktnaudžiauti prekiaujant nuostoliais. 1997 m. įstatymu dėl įmonių pelno mokesčio reformos pratęsimo buvo uždrausta prekiauti nuostoliais naudojantis priedangos įmonėmis. 2008 m. įstatymu dėl įmonių apmokestinimo reformos Vokietija sugriežtino kovos su piktnaudžiavimu priemones. Įstatymas taikomas visam tiesiogiai ar netiesiogiai turimo įmonės kapitalo, viršijančio 25 % kapitalo, pakeitimams per penkerių metų laikotarpį. Pelno mokesčio įstatyme numatoma nuostoliams taikyti *pro rata* nuostolių išskaičiavimą, jei per penkerius metus įsigyjančiam asmeniui arba įmonei tiesiogiai arba netiesiogiai perleista daugiau nei 25 % akcinio kapitalo, dalininko teisių, teisių dalyvauti įmonės valdyme arba balsavimo teisių. Nepanau-

dotų nuostolių yra neišskaičiuojami, jei per penkerius metus įsigyjančiam asmeniui arba įmonei tiesiogiai arba netiesiogiai buvo perleista daugiau nei 50 % akcinio kapitalo arba pirmiau minėtų teisių.

2.4.2. Įstatymas dėl sąlygų modernizavimo

- (20) Įstatymu dėl sąlygų modernizavimo būtų sušvelninti nuostolių perkėlimą reglamentuojantys teisės aktai, taikomi tikslines įmones įsigijusioms rizikos kapitalo įmonėms, nes tikslinėms įmonėms, kurių nuosavybės struktūra labai pakeista, sudarytų galimybes pagal mokesčių teisės nuostatas perkelti nuostolius, kai kitu atveju remiantis pagrindine taisykle tokios galimybės nebūtų.
- (21) Tačiau remiantis minėto įstatymo 4 straipsniu, galima išskaičiuoti tikslinės įmonės, kurios kapitalo tiesiogiai įsigyja rizikos kapitalo įmonė, nuostolius, jei tas kapitalas yra šalyje valdomo tikslinės įmonės apmokestinamojo turto paslėpti rezervai. Tokia pati nuostata galioja, kai pirkėjas (kuris nėra rizikos kapitalo įmonė) iš rizikos kapitalo įmonės tiesiogiai įsigyja tikslinės įmonės kapitalo, jei:

— nuosavas tikslinės įmonės kapitalas kapitalo įsigijimo metu neviršija 20 mln. EUR, arba

— nuosavas tikslinės įmonės kapitalas kapitalo įsigijimo metu neviršija 100 mln. EUR, o 20 mln. EUR sumą viršijantis padidėjęs nuosavas kapitalas susidaro dėl per praėjusius ketverius finansinius metus gauto grynojo metinio pelno,

— laikotarpis tarp rizikos kapitalo įmonės tikslinės įmonės kapitalo įsigijimo ir pardavimo yra bent ketveri metai.

- (22) Pagal pajamų mokesčio įstatymo nuostatas, remiantis nuostolių išskaičiavimo tvarka, galima išskaičiuoti penktadalį nuostolių tais metais, kai buvo įsigyta kapitalo; per kitus ketverius metus kiekvienais metais ši suma padidėja kitu išskaičiuotinų nuostolių penktadaliu.

2.5. Mokesčių lengvatos privatiems investuotojams

2.5.1. Įžanga

- (23) Įstatymu dėl sąlygų modernizavimo siekiama skatinti privačius investuotojus, pvz., neformalius investuotojus, investuoti į tikslines įmones, jų gautam pelnui iš investicijų taikant mokesčių lengvatas.

- (24) Pagal minėto įstatymo 1 straipsnio 20 pastraipą pardavimo pelnas, gautas pardavus tikslinės įmonės akcijas, paskirstomas investuotojams proporcingai pagal jų įdėtą kapitalo dalį. Pagal sumą, gautą paskirsčius pelną, pajamų mokesčiu apmokestinami privatūs investuotojai ir neformalūs investuotojai.
- (25) Mokesčių lengvatos bus taikomos tik tada, jei bus gautas pardavimo pelnas. Privačių investuotojų ir neformalių investuotojų valdomo tikslinės įmonės kapitalo dalis per paskutinius penkerius metus turi būti 3–25 % kapitalo, o laikotarpis, kurį investuotojas turi šią kapitalo dalį, negali viršyti dešimties metų. Kiekvienas privatus investuotojas ir neformalus investuotojas, atsižvelgiant į didžiausią galimą turėti 25 % dydžio kapitalo dalį, turi teisę į iki 50 000 EUR (200 000 EUR padauginus iš 0,25) dydžio neapmokestinamą pelną. Taigi, pagal Vokietijos skaičiavimus, didžiausia mokesčių lengvatos suma kiekvienam neformaliai investuotojui ir kiekvienos investicijos atveju bus apie 22 500 EUR. Jei bus gautas 800 000 EUR viršijantis pelnas iš vienos investicijos, bus taikoma proporcingai mažesnė mokesčių lengvata, o jei bus gautas 1 mln. EUR viršijantis pelnas, mokesstinė lengvata taikoma nebebus.

3. SPRENDIME PRADĖTI PROCEDŪRĄ IŠREIKŠTA ABEJONĖ

- (26) Kaip išaiškinta 3 konstatuojamojoje dalyje, 2009 m. sausio 28 d. Komisija priėmė sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą (toliau – sprendimas pradėti procedūrą). Sprendime Komisija iš pradžių laikėsi nuomonės, kad visos trys priemonės yra valstybės pagalba.

3.1. Valstybės pagalba taikant prekybos mokesčio priemonę

- (27) Palyginusi 2003 m. raštą ir įstatyme dėl sąlygų modernizavimo pateiktą išaiškinimą, Komisija abejoja Vokietijos teiginiu, kad šiuo įstatymu tik teisės akto lygmeniu tikslinamas 2003 m. raštas, nes panašu, kad įstatymu numatoma taikyti tam tikras mokesčines lengvatas konkrečios kategorijos naujai įkurtoms rizikos kapitalo įmonėms, apibrėžtoms įstatyme dėl modernizavimo. Komisija susidarė nuomonę, kad „išaiškinimas“ skiriasi nuo 2003 m. rašto ir kad tam tikroms rizikos kapitalo įmonėms numatoma taikyti ne tokius griežtus kriterijus atleidžiant nuo prekybos mokesčio.
- (28) Atsižvelgdama į šias abejones Komisijai pažymi, kad prekybos mokesčio priemonė suteiktų pranašumą tam tikroms rizikos kapitalo įmonėms, palyginti su kitomis investicinėmis bendrovėmis, kurios gali užsiimti tokia pačia arba panašia veikla. Be to, dėl minimo atleidimo

nuo prekybos mokesčio per metus būtų surenkama maždaug 90 mln. EUR mažiau. Šis faktas leidžia manyti, kad minėtu įstatymu ne tik išaiškinamas 2003 m. raštas.

3.2. Valstybės pagalba taikant nuostolių perkėlimo priemonę

- (29) Iš esmės Vokietija nepaneigė, kad nuostolių perkėlimo priemonė yra selektyvaus pobūdžio ir dėl to sutiekiamas pranašumas tikslinėms įmonėms ir rizikos kapitalo įmonėms. Tačiau Vokietija paaiškino, kad tai galima pateisinti Vokietijos mokesčių sistemos pobūdžiu ir logika. Dėl to, kad 2008 m. įvedus mokesčių nuostolių panaudojimo apribojimą, Vokietijos nuomone, rizikos kapitalo rinka susidūrė su dideliais sunkumais, šiai rinkai turėtų ir toliau būti palikta galimybė pasinaudoti mokesčių nuostoliais. Todėl priemonė atitinka kriterijus, nurodytus Komisijos pranešime dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms ⁽¹²⁾ (toliau – Pranešimas dėl įmonių apmokestinimo).
- (30) Tačiau Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad negalima kitoms investicinėms bendrovėms (t. y. bendrovėms, kurios neatitinka sąvokos „rizikos kapitalo įmonė“ apibrėžties) neleisti pasinaudoti priemone, jei priemonė pateisinama Vokietijos mokesčių sistemos pobūdžiu ir logika, nes į tikslines įmones gali investuoti ir ne rizikos kapitalo įmonės ir joms taip pat turėtų būti suteikta teisė pasinaudoti nuostoliais. Tačiau taip nėra, nes tikslinės įmonės, kurias bendrai valdo ne rizikos kapitalo įmonės, gali savo nuostolius perkelti tik tada, jei tokios įmonės kapitalo įsigijo iš rizikos kapitalo įmonės 21 konstatuojamojoje dalyje nurodytomis sąlygomis.
- (31) Vokietija taip pat tvirtino, kad priemonė nekenkia valstybių narių tarpusavio prekybai pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, nes ja siekiama „vidinio tikslo“, kuris yra suderinamas su Pranešimu dėl įmonių apmokestinimo. Priemonė yra tik griežtos taisyklės, kuriai kitose valstybėse narėse atitinkmens nėra, išimtis. Todėl priemonė negali turėti jokio tarpvalstybinio poveikio konkurencijai arba prekybai.
- (32) Tačiau Komisija pabrėžė, kad šios priemonės pagalbos gavėjai vis dėlto galėtų užsiimti prekyba su kitomis valstybėmis narėmis, taigi priemonė galėtų turėti poveikį prekybai. Be to, nustatant, ar mokesčine priemone tam tikroms įmonėms būtų suteiktas selektyvus pranašumas, reikia remtis atitinkamoje valstybėje narėje bendrai taikytina sistema. Klausimas, kokius teisės aktus reikėtų taikyti kitoje valstybėje narėje, iš esmės yra nesvarbus.

⁽¹²⁾ OL C 384, 1998 12 10, p. 3.

3.3. Valstybės pagalba taikant mokesčių lengvatų privatiems investuotojams priemonę

(33) Vokietija paaiškino, kad ši priemonė nėra laikytina valstybės pagalba, nes pagalbos gavėjai yra fiziniai asmenys. Bet kadangi dėl šios priemonės investuotojams patrauklesnės atrodo investicijos į tam tikras įmones – tikslines įmones, tam tikros įmonės (tikslinės įmonės) gautų netiešginės naudos ⁽¹³⁾.

(34) Todėl Komisija nusprendė, kad priemonė tenkina „pranašumo“ ir „selektivumo“ kriterijus. Be to, manoma, kad pritaikius priemonę metinės pajamos iš mokesčių sumažėtų maždaug 30 mln. EUR.

3.4. Suderinamumas su Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos rizikos kapitalo investicijoms į mažąsias ir vidutines įmones skatinti

(35) Komisija abejojo, ar priemonės suderinamos su Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos rizikos kapitalo investicijoms į mažąsias ir vidutines įmones skatinti (toliau – Rizikos kapitalo gairės) ⁽¹⁴⁾, nes pagal šias gaires valstybės pagalba rizikos kapitalo pavidalu negali būti suteikta didelėms įmonėms ⁽¹⁵⁾, sunkumų patiriančioms įmonėms ir laivų statybos, anglies ir plieno sektoriaus įmonėms. Tačiau šiuo atveju priemonė gali pasinaudoti ir tos įmonės, kurios priklauso pirmiau išvardytoms įmonių grupėms. Todėl priemonės taikymo srities apibrėžimas (dėl priemonės gavėjų) neatitinka Rizikos kapitalo gairių.

(36) Teikiama valstybės pagalba pagal Rizikos kapitalo gairių 4.3 skirsnį taip pat turi būti siekiama išspręsti tam tikrą rinkos nepakankamumą, kai jo buvimo įrodymų užtenka. Vokietija tokio įrodymo nepateikė.

(37) Komisija taip pat abejojo, ar tenkinami kiti Rizikos kapitalo gairių 4 skirsnyje išvardyti reikalavimai. Be to, Komisija tvirtino, kad mokesčių lengvatų taikymas tik į kapi-

⁽¹³⁾ Teiginys, kad į tam tikras įmones investuojantiems asmenims suteikiamos mokesčių lengvatos gali būti valstybės pagalba šioms įmonėms, patvirtintas Teisingumo Teismo (žr. 2000 m. rugsėjo 19 d. sprendimą *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, Rink. p. I-6857).

⁽¹⁴⁾ OL C 194, 2006 8 18, p. 2.

⁽¹⁵⁾ Sąvokos „tikslinė įmonė“ apibrėžtis pagal įstatymą dėl sąlygų modernizavimo neatitinka ES nustatytos MVĮ apibrėžties. Pvz., dėl sąlygos, kad tikslinės įmonės, kurios akcinio kapitalo įsigyja rizikos kapitalo bendrovė, nuosavas kapitalas negali viršyti 20 mln. EUR, Komisija tvirtina: visą balansą sudaro nuosavo kapitalo ir įsipareigojimų suma. Paprastai įsipareigojimai gerokai viršija nuosavą kapitalą. Todėl MVĮ nustatyta tikslinėms įmonėms galiojanti 43 mln. EUR dydžio bendro balanso riba paprasčiausiai gali būti viršyta. Be to, 250 darbuotojų skaičiaus ir 50 mln. EUR apyvartos riba nėra įtraukta į tikslinės įmonės sąvokos apibrėžtį.

talo įmones investuojančiomis rizikos kapitalo įmonėms prieštarauja priemonės tikslui – skatinti teikti rizikos kapitalą visoms įmonėms, kurioms to reikia, nes naujovės diegiančios naujos įmonės, kurioms reikia rizikos kapitalo, gali pasirinkti kitą nei kapitalo įmonės teisinę formą. Naujovės diegiančioms naujoms įmonėms, kurių teisinė forma yra ūkinė bendrija, ši priemonė naudinga nebus.

3.5. Suderinamumas su bendrąja rinka

(38) Komisija abejojo, ar priemonės yra suderinamos su bendrosios rinkos nuostatomis. Rizikos kapitalo įmonėmis gali būti pripažintos tik tos įmonės, kurių būstinė ir vadovybė yra įsikūrusios Vokietijoje. Todėl atrodo, kad tam tikros įmonės (kurių būstinė yra ne Vokietijoje) – ypač Bendrijos ir EEE teritorijoje esančių įmonių, kurių būstinės yra ne Vokietijoje, turimų įmonių buveinės, filialai ir patronuojamosios įmonės – neatitinka pagalbos kriterijų. Ši sąlyga riboja EB sutarties 43 straipsnyje reglamentuojamą įsisteigimo laisvę.

(39) Vokietija tvirtina, kad Vokietijos federalinė finansinių paslaugų priežiūros institucija negalėtų prižiūrėti įmonių, kurių būstinė yra ne Vokietijoje, todėl šioms įmonėms būtų suteiktas nesažiningas konkurencinis pranašumas Vokietijos rizikos kapitalo įmonių atžvilgiu. Tačiau Komisija abejojo, ar tikrai nėra kitų būdų prižiūrėti užsienio įmones, kurios registruotos Vokietijoje ir *de facto* konkuruoja su rizikos kapitalo įmonėmis. Todėl Komisija padarė išvadą, kad negalima pateisinti schemos netaikymo šioms įmonėms. Dėl šios priežasties Komisija taip pat abejojo, ar galima teigti, kad aptariamą priemonę suderinamos su bendrąja rinka.

4. VOKIETIJOS PASTABOS DĖL SPRENDIMO PRADĖTI PROCEDŪRĄ

(40) 2009 m. kovo 3 d. rašte Vokietija pateikė pastabas dėl Komisijos sprendimo pradėti procedūrą pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį. Pastabos buvo susijusios su visomis trejomis priemonėmis. Rašte Vokietija, kaip ir iš pradžių, laikėsi nuomonės, kad priemonės nėra laikytinos valstybės pagalba.

4.1. Prekybos mokesčio priemonė

(41) Vokietija patvirtino savo nuomonę, kad pagal prekybos mokesčio priemonę nenumatoma įmonių atleisti nuo prekybos mokesčio; priemonė yra skirta padėti atskirti prekybos veiklą nuo turto valdymo veiklos, todėl ji

yra tik grynai deklaratyvaus pobūdžio. Ar rizikos kapitalo įmonė vykdo prekybos veiklą, ar tik valdo turta, galiausiai sprendžiama pagal Vokietijos Aukščiausiojo teismo praktiką, kurios santrauka pateikiama 2003 m. rašte.

- (42) Dėl numatomų 90 mln. EUR mokesčių pajamų sumažėjimo Vokietija paaiškino, kad įstatyme dėl sąlygų modernizavimo pateiktų išaiškinimų sumažės netinkamai parengtų susitarimų, dėl kurių mokesčius reikėtų mokėti tik dėl netinkamai suformuluotų susitarimų nuostatų.

4.2. Nuostolių perkėlimo priemonė

- (43) Vokietija patvirtino savo nuomonę, kad tikslinių įmonių nuostolių perkėlimą reglamentuojančios taisyklės pateisinamos mokesčių sistemos pobūdžiu ir logika, nepaisant to, kad investicinės įmonės, kurios nėra ištrauktos į įstatyme dėl sąlygų modernizavimo pateiktą apibrėžtį, taip pat investuoja į tikslines įmones.
- (44) Vokietijos nuomone, rizikos kapitalo įmones traktuoti skirtingai nei kitas investicines įmones įstatymų leidėjai gali savo nuožiūra, nes esama objektyvių rizikos kapitalo įmonių ir kitų investicinių įmonių skirtumų. Todėl pagal Pranešimo dėl įmonių apmokestinimo 24 punktą skirtingas požiūris į šias įmones pateisinamas.
- (45) Be to, rizikos kapitalo įmonių padėtis yra ypatinga. Kadangi joms yra būdinga investuoti į tikslines įmones perkeliant nuostolius, antra priemonė nėra laikytina valstybės pagalba, o tik tokios sistemos trūkumus rizikos kapitalo rinkai kompensuojanti priemonė.

4.3. Mokesčių lengvatos privatiems investuotojams

- (46) Vokietijos nuomone, mokesčių lengvatų privatiems investuotojams priemonė neturės jokio didelio poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai, nes mokesčių lengvatos vienam investuotojui neviršija 22 500 EUR. Be to, priemonė taip pat galės pasinaudoti tikslinės įmonės, kurių būstinė yra kitose valstybėse narėse, nes Vokietijos tikslinės įmonės ir tikslinės įmonės iš kitų valstybių narių traktuojamos vienodai.
- (47) Vokietija taip pat teigia, kad tiesioginės naudos iš priemonės galėsiantys gauti asmenys yra fiziniai asmenys, kuriems netaikomos valstybės pagalbos taisyklės. Be to, dėl ypatingos priemonės struktūros tikslinėms įmonėms nebus suteikiamas kiekybiškai išreikštas pranašumas, o tai taip pat reiškia, kad taikant priemonę neteikiama pagalba.

- (48) Vokietijos duomenimis, mokesčių lengvatos susietos ne tiesiogiai su investicija, o su pajamomis, gautomis pardavus tikslinės įmonės akcijas.

4.4. Įsisteigimo laisvės ribojimas

- (49) Vokietijos nuomone, įstatymu dėl sąlygų modernizavimo EB sutarties 43 straipsniu įtvirtinta įsisteigimo laisvė nėra ribojama, nes įsisteigimo laisvės ribojimą galima pateisinti tuo, kad reikalavimas dėl būstinės yra vienintelė galimybė užtikrinti, kad būtų laikomasi įstatymuose numatytų reikalavimų.

5. TREČIŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (50) 2009 m. balandžio 9 d. raštu (Vokietijos privataus akcinio ir rizikos kapitalo bendrovių asociacija (vok. *Bundesverband Deutscher Kapitalbeteiligungsgesellschaften e. V.*) ir 2009 m. balandžio 14 d. raštu (Vokietijos biotechnologijos pramonės organizacija (vok. *Biotechnologie-Industrie-Organisation Deutschland e.V.* (BIO) ir Vokietijos neformalių investuotojų tinklas, (BAND) – trys suinteresuotosios šalys pateikė savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą.

5.1. Trečiųjų šalių pastabos dėl prekybos mokesčio

- (51) Vokietijos privataus akcinio ir rizikos kapitalo įmonių asociacijos (BVK) nuomone, įvedus įstatyme dėl sąlygų modernizavimo numatytus teisinius kriterijus rizikos kapitalo įmones laikyti prekybos nevykdančiomis įmonėmis mokesčių tikslais, tokios įmonės negalės pasinaudoti mokesčių paskata. Įstatymu dėl sąlygų modernizavimo bus sukurta daugiau netikrumo sektoriuje.
- (52) BVK manymu, „išaiškinimas“ nėra mažiau griežtas nei 2003 m. raštas, nes Vokietijos parlamento žemųjų rūmų finansų komisija laikosi nuomonės, kad įstatymo dėl sąlygų modernizavimo nuostatas reikėtų taikyti kartu su 2003 m. rašto nuostatomis⁽¹⁶⁾. Be to, minėto įstatymo 1 straipsnio 19 dalyje esančius bendruosius teiginius dar reikėtų sukonkretinti 2003 m. rašto nuostatomis. Dėl tokios netinkamos reguliavimo priemonės 2003 m. rašto kriterijai toliau būtų taikomi ir rizikos kapitalo įmonėms. Todėl Vokietijos Vyriausybės numatytą 90 mln. EUR mažesnę mokesčių pajamų surinkimą, BVK nuomone, sunku pagrįsti.
- (53) BVK teigiamai vertina Vokietijoje sukurtais vienodomis sąlygomis šalies ir užsienio privataus kapitalo įmonėms (ypač jei tai yra įmonės iš kitų ES valstybių narių) ir į jas investuojantiems šalies ir užsienio investuotojams.

⁽¹⁶⁾ Žr. Vokietijos parlamento žemųjų rūmų finansų komisijos pastabas: Vokietijos parlamento žemųjų rūmų leidinys 16/9829, p. 5 f: „todėl aiškinant įstatymų nuostatas reikia papildomai taikyti ligšiolinį administracinį aktą“.

(54) Vokietijos biotechnologijos pramonės organizacijos (BIO) nuomone, įstatymu dėl sąlygų modernizavimo rizikos kapitalo įmonės nėra atleidžiamos nuo prekybos mokesčio. Įstatymu dėl sąlygų modernizavimo įtvirtinama pagal 2003 m. raštą jau nusistovėjusi tvarka nuo prekybos mokesčio atleisti turtą valdančius fondus.

5.2. Trečiųjų šalių pastabos dėl nuostolių perkėlimo

(55) BVK nuomone, Vokietijos įstatymų leidėjai turėtų lygiai taip pat, kaip ir įstatymu dėl sąlygų modernizavimo apibrėžtas rizikos kapitalo įmones, traktuoti šalies ir užsienio rizikos kapitalo įmones ir privataus kapitalo įmones. BVK taip pat mano, kad šį tikslą galima pasiekti tik suvienodinus teises ir mokesčių sąlygas visoms privataus kapitalo įmonėms. BVK rekomenduoja numatyti, kad nuostolių išskaičiavimu be diskriminacijos galėtų pasinaudoti ir tos rizikos kapitalo įmonės, kurios nepatenka į įstatyme dėl sąlygų modernizavimo pateiktą apibrėžtį. BVK pabrėžia, kad Vokietijos pelno mokesčių įstatyme numatytas draudimas išskaičiuoti nuostolius padarys ilgalaikę žalą rizikos kapitalo ir privataus kapitalo įmonių investicijoms.

(56) *BIO Deutschland* įstatymą dėl sąlygų modernizavimo vertina kaip esamos nuostolių perkėlimo padėties pagerinimą. Visų pirma, apie padėtį BIO sprendžia pagal perkeliamus nuostolius ir laikosi nuomonės, kad tikslinis nepalankios padėties sušvelninimas nėra valstybės pagalba. Kadangi dėl nuostolių išskaičiavimą reglamentuojančių galiojančių teisės aktų nepalankioje padėtyje atsidurtų MVĮ, įstatymą dėl sąlygų modernizavimo reikėtų traktuoti kaip teisės aktą, kuriuo siekiama kompensuoti nepalankius mokesčius. BIO nuomone, minėtu įstatymu aiškiai ir reikalingu būdu įteisinama nuostata, kuria atskiriamos privataus akcinio ir rizikos kapitalo įmonės, kurios įmonėms teikia kapitalą, nuo kitų įmonių.

5.3. Trečiųjų šalių pastabos dėl mokesčių lengvatų privatiems investuotojams

(57) BVK palankiai vertina įstatymu dėl sąlygų modernizavimo numatytą bendrą tikslą – privatiems investuotojams suteikti mokesčių lengvatas. BVK nuomone, ši mokesčių lengvatų priemonė yra tinkamas privačių asmenų, investuojančių į labai rizikingą segmentą minėtame įstatyme aptartu ankstyvuju etapu, skatinimas.

(58) BAND pabrėžia, kad tokios mokesčių lengvatos individualiems asmenims, investuojantiems į naujas įmones, yra įprastos kitose valstybėse narėse ir kad ten tokios lengvatos taikomos plačiau. BAND palankiai vertina įvestas mokesčių lengvatas individualiems asmenims, todėl pritaria įstatymui dėl sąlygų modernizavimo. Tačiau BAND kyla abejonių dėl konkretaus skatinamojo poveikio neformaliems investuotojams, nes numatytos mokesčių lengvatos yra nedidelės ir jomis galima pasinaudoti tik sėkmingai investavus. BAND nuomone, didžiausia mokesčių lengvatų nauda vienam investuotojui, gauta pasinaudojant priemone, dėl pelno paskirs-

tymo tvarkos bus apie 14 210 EUR, o ne apie 22 500 EUR, kaip teigia Vokietija. BAND manymu, netiesioginė parama tikslinėms įmonėms iš tikrųjų niekuomet neviršytų 200 000 EUR dydžio *de minimis* ribos. Naudos investuotojas gautų tik pardavęs valdomą akcinį kapitalą.

(59) BIO nuomone, didžiausia nauda, kurią gautų vienas privatus investuotojas tam tikromis sąlygomis, būtų 22 500 EUR. Ši suma yra maža ir nesusieta su investicijomis (o su pajamomis, gautomis pardavus valdomą akcinį kapitalą), todėl tikslinės įmonės naudos nepajus.

6. VOKIETIJOS PASTABOS DĖL TREČIŲJŲ ŠALIŲ PASTABŲ

(60) 2009 m. gegužės 22 d. raštu Vokietija atsakė į trečiųjų šalių pastabas.

6.1. Prekybos mokesčio priemonė

(61) Vokietija tvirtina, kad BVK, nepaisant įstatymo dėl sąlygų modernizavimo atžvilgiu reiškiamos kritikos, patvirtina, jog minėtame įstatyme apibrėžtas prekybos ir turto valdymo veiklos atskyrimas atitinka teisės aktų nuostatas.

6.2. Nuostolių perkėlimo priemonė

(62) Vokietija atkreipia dėmesį, kad BVK pasiūlymas priemonės taikymo sritį išplėsti įtraukiant visą privataus kapitalo sektorių turėtų nepateisinamų padarinių. Vokietija, siekdama priemonę padaryti kuo tikslingesnę, nusprendė imtis reikalingo įmonių skirstymo.

(63) Vokietija pabrėžia, kad BIO patvirtina Vokietijos nuomonę, jog įstatyme dėl sąlygų modernizavimo pateikiamas nuoseklus įmonių skirstymas pagal objektyvius kriterijus, padėsiantis užkirsti kelią per dideliu nuostolių panaudojimui.

6.3. Mokesčių lengvatos privatiems investuotojams

(64) Vokietija laikosi nuomonės, kad suinteresuotųjų asmenų pastabos patvirtina jos nuomonę, kad priemonė, kurios poveikis yra nedidelis ir netiesioginis, kuria siekiama pelno ir kuri skirta visoje ES esančioms tikslinėms įmonėms, nėra laikytina valstybės pagalba.

7. VERTINIMAS

7.1. Valstybės pagalba

7.1.1. Prekybos mokesčio priemonė

(65) Atlikta oficiali tyrimo procedūra neišskleidė Komisijos abejonių dėl įstatyme dėl sąlygų modernizavimo pateikto tariamai teisinio 2003 m. rašto, kuriuo reglamentuojama prievolė mokėti prekybos mokesť, „išaiškinimo“.

- (66) Vokietija mano, kad dėl šios priemonės taikymo per metus bus surinkta 90 mln. EUR mažiau mokesčių pajamų. Šalis sumažėjęs pajamas aiškina tuo, kad bus sudaroma mažiau netinkamai parengtų susitarimų. Toks pasiteisinimas Komisijos neįtikina, nes sunku patikėti, kad rizikos kapitalo įmonės taip blogai išmano mokesčių teisę ir todėl neišvengia tokių netinkamai parengtų susitarimų ir atitinkamų mokesčių prievolių. Be to, Komisijos nuomonę akivaizdžiai patvirtina trečiosios šalys, pvz., BVK teiginys, kad įstatymu dėl sąlygų modernizavimo sektoriuje bus dar daugiau netikrumo.
- (67) Komisija bet kuriuo atveju tvirtina, kad dėl priemonės bus vienareikšmiškai prarandamos valstybės lėšos, kurias valstybė kitu atveju (jei priemonė nebūtų įgyvendinta) gautų. Todėl Komisija daro išvadą, kad priemonei įgyvendinama naudojant valstybės lėšas.
- (68) Nekreipdama dėmesio į aptariamą atveju nesvarbų klausimą dėl 2003 m. rašto suderinamumo su Vokietijos mokesčių sistemos pobūdžiu ir logika, sprendime pradėti procedūrą Komisija konstatavo, kad įstatymo dėl sąlygų modernizavimo nuostatos akivaizdžiai skiriasi nuo minėto rašto nuostatų, nes:
- rizikos kapitalo įmonės investuotojų turi ieškoti plačiau visuomenei teikdamos pasiūlymus, tačiau 2003 m. rašte tokia galimybė nenumatyta,
  - pagal minėtą įstatymą rizikos kapitalo įmonės gali turėti verslo patalpas ir savo veiklą vykdyti reikalingą verslui būdingą organizaciją, tačiau 2003 m. raštu draudžiama turėti „didelę nuosavą organizaciją“, ir numatoma, kad darbuotojų ir biuro patalpų turi būti ne daugiau nei reikia „labai dideliame privačiame turtui“ valdyti,
  - minėtame įstatyme nėra aiškaus draudimo rizikos kapitalo įmonėms užsiimti komercine veikla jų portfeliiui priklausančiose įmonėse, o 2003 m. rašte portfeliiui priklausančiose įmonėse, kaip minima 13 konstatuojamojoje dalyje, komercinės veiklos vykdyti neleidžiama.
- (69) Tyrimo metu gautos pastabos neišskleidė šios abejonės. Todėl Komisija daro išvadą, kad įstatymu dėl sąlygų modernizavimo išplečiamas potencialių priemonės pagalbos gavėjų, neprivalančių mokėti prekybos mokesčio, skaičius, nes kai kurios rizikos kapitalo įmonės, kurios pagal 2003 m. raštą privalėtų mokėti prekybos mokesčių, minėtu įstatymu nuo tokio mokesčio atleidžiamos. Todėl aptariama priemonė tam tikroms rizikos kapitalo įmonėms suteikiamas mokesčių privilegumas – jos gali užsiimti tam tikra veikla ir nemokėti tam tikrų mokesčių, kurie privalomi tokią pačią veiklą vykdančioms rizikos kapitalo fondams ir privataus kapitalo fondams, kuriems taikomos tik 2003 m. rašto nuostatos.
- (70) Be to, priemone rizikos kapitalo įmonėms, kurios patenka į įstatymo dėl sąlygų modernizavimo taikymo sritį, suteikiamas selektyvus pranašumas rizikos kapitalo fondų ir privataus kapitalo fondų atžvilgiu. Taip yra todėl, kad rizikos kapitalo įmonė šia priemone galės pasinaudoti tik tada, jei atitiks minėto įstatymo sąvokų apibrėžimus. Todėl rizikos kapitalo fondai ir privataus kapitalo fondai, į nuosavą tikslinių įmonių kapitalą investavę mažiau nei 70 % viso savo turto, priemone pasinaudoti negalės, nors jų pagrindinė veikla yra ta pati. Tas pats taip pat galioja rizikos kapitalo fondams ir privataus kapitalo fondams, kurių būstinė ir vadovybė įsikūrusios ne Vokietijoje. Taigi, rizikos kapitalo fondai ir privataus kapitalo fondai, Vokietijoje turintys tik įmonės buveines, negali pasinaudoti įstatyme dėl sąlygų modernizavimo numatyta tvarka, nors ir užsiima ta pačia veikla, kaip ir rizikos kapitalo įmonės.
- (71) Todėl valstybės lėšomis nuo dalies įmonės išlaidų (būtent prievolės mokėti tam tikrą mokesčių) bus atleidžiamos tik šiai nedidelei įmonių grupei priklausančios įmonės. Šias išlaidas pagal dabar galiojančius teisės aktus įmonės paprastai turi padengti pačios. Tokį pranašumą turintys pagalbos gavėjai daugiausia užsiima privataus kapitalo ir rizikos kapitalo teikimu ir konkuruoja su Vokietijos arba kitų valstybių narių kapitalo teikimo bendrovėmis. Kadangi ši mokesstinė priemonė padidina finansinius išteklius, kuriais gali disponuoti pagalbos gavėjai užsiimdami savo veikla, ši priemonė sustiprina tokių bendrovių poziciją kitų konkurentų Bendrijoje atžvilgiu. Todėl tokia pagalba gali daryti poveikį konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (72) Taigi Komisija daro išvadą, kad prekybos mokesčio priemonė, apie kurią yra pranešta, yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, teikiama tam tikroms rizikos kapitalo įmonėms.
- 7.1.2. Nuostolių išskaičiavimas
- (73) Kaip minėta 4.2 skirsnyje, Vokietija iš esmės sutinka, kad į tikslines įmones investuojančioms rizikos kapitalo įmonėms vėl suteikta galimybė perkelti nuostolius yra selektyvaus pobūdžio ir naudinga tiek rizikos kapitalo įmonėms, tiek tikslinėms įmonėms. Tačiau Vokietija laikosi nuomonės, kad rizikos kapitalo įmonės tinkamai ir praktiškai yra atskirtos nuo tikslinių įmonių ir kad toks skirstymas pateisinamas objektyviais skirtumais tarp apmokestinamų asmenų pagal Pranešimo dėl įmonių apmokestinimo 24 punktą (kur minima, kad tam tikras skirstymas mokesčių sistemoje gali būti pateisinamas objektyviais skirtumais tarp mokesčių mokėtojų), nes 2008 m. įvedus nuostolių panaudojimo apribojimą rizikos kapitalo rinka smarkiai nukentėjo.

- (74) Pirma, Komisija tvirtina, kad dėl priemonės valstybė akivaizdžiai praras valstybės lėšų, nes pagalba suteikiama iš valstybės lėšų. Tikslinės įmonės ir rizikos kapitalo įmonės galės pasinaudoti atleidimu nuo mokesčių, nes šie subjektai yra priemonės pagalbos gavėjai. Už tikslinėms įmonėms, į kurias investuoja rizikos kapitalo įmonės, galiojančių švelnesnių nuostolių perkėlimą reglamentuojančių nuostatų slypi šioms dviem įmonių grupėms suteikiamas ekonominis pranašumas, taip joms sudaromos galimybės mokėti mažiau mokesčių. Tikslinė įmonė iš pradžių naudos gauna dėl nuostolių perkėlimo, nes jai sudaromos galimybės iš pelno išskaičiuoti nuostolius ir todėl mokėti mažiau mokesčių, o tai yra draudžiama pagal kovos su piktnaudžiavimu taisyklės. Dėl to, kad kiti kapitalo įsigyjantys asmenys tokiu nuostolių išskaičiavimu pasinaudoti negali, rizikos kapitalo įmonė gauna beveik tiesioginę naudą.
- (75) Kadangi mokėti mažiau mokesčių iš esmės galima tik tada, jei rizikos kapitalo įmonės investuoja į tikslines įmones, netiesioginę naudą taip pat gauna tikslinės įmonės, nes priemonė rizikos kapitalo įmones skatina investuoti į jas, o ne į kitas įmones, kurias dėl grynai ekonominių priežasčių pasirinktų rizikos kapitalo investuotojai. Todėl į tikslines įmones gali būti investuojamos visai kitokio dydžio lėšos ir kitomis sąlygomis, nei būtų investuojama tada, jei priemonės nebūtų. Todėl priemonė netiesiogiai stiprintų tikslinių įmonių kapitalo bazę.
- (76) Be to, Vokietijos argumentus, kad ši priemonė (nors ir negalima paneigti, jog sunkumus patiriančios įmonės nepatenka į tikslinės įmonės sąvokos apibrėžimą) tokioms įmonėms pranašumo nesuteikia, reikia atmesti. Vokietijos teigimu, sunkumų patirianti tikslinė įmonė negali gauti pelno, kuriuo būtų kompensuoti nuostoliai ir kurį būtų galima apmokestinti. Todėl galimybė panaudoti ankstesnių laikotarpių nuostolius šiai įmonei yra nesvarbi. Taigi, įstatymu dėl sąlygų modernizavimo sunkumus patiriančioms įmonėms, kaip apibrėžta Bendrijos teisės aktuose, nesuteikiama jokie pranašumo. Komisijos nuomone, šie argumentai yra nenuoseklūs, nes sunkumus patiriančią įmonę arba „priedangos bendrovę“ įsigyjantis asmuo dėl mokesčių priežasčių gali būti iš tiesų ypač susidomėjęs jos nuostolių perkėlimu.
- (77) Tokie pranašumai gali daryti poveikį prekybai ir konkurencijai. Rizikos kapitalo įmonių atveju Komisija nagrinėjo šį kriterijų atsižvelgdama į 71 konstatuojamojoje dalyje minimas prekybos mokesčių reglamentuojančias nuostatas. Tikslinių įmonių atžvilgiu Komisija laikosi nuomonės, kad šios įmonės veiklą gali vykdyti bet kurioje ūkio šakoje, taip pat ir tose ūkio šakose, kuriose vyksta arba gali būti vykdoma prekyba Bendrijos viduje.
- Todėl šioms įmonėms suteikiamas ekonominis pranašumas gali daryti poveikį konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (78) Antra, Komisija tvirtina, kad negalima nugincyti priemonės selektyvumo.
- (79) Trečia, Komisija tvirtina, kad Vokietijai nepavyko įrodyti, jog priemonė yra suderinama su Vokietijos mokesčių sistemos pobūdžiu ir logika. NET jei apribojimas panaudoti nuostolius rizikos kapitalo rinkai keltų ypatingų sunkumų ir todėl būtų galima pateisinti specialią tvarką, Komisijos nuomone, tai nepateisina Vokietijos atlikto mokesčių mokėtojų skirstymo, nes draudimas perkelti nuostolius yra panaikinamas tik rizikos kapitalo sektoriaus daliai. Jei Vokietijos prielaidos būtų teisingos, nebūtų jokių objektyvių priežasčių priemone neleisti pasinaudoti į tas pačias tikslines įmones investuojančioms įmonėms, kurios nėra rizikos kapitalo įmonės. Tačiau bendrovės, kurios nėra rizikos kapitalo įmonės, priemone gali pasinaudoti tik labai retai – jei jos iš rizikos kapitalo įmonių įsigyja tikslinių įmonių akcinio kapitalo. Šią nuomonę taip pat patvirtina 2 skirsnyje pateiktos BVK pastabos.
- (80) Taip pat panašu, kad priemonė nesuderinama su Vokietijos mokesčių sistemos pobūdžiu ir logika, nes nebuvo įrodyta, kodėl apribojimas panaudoti pelną rizikos kapitalo įmonėms keltų ypatingų sunkumų, jei jos investuoja į tikslines įmones, bet ne tada, jei jos vykdo tą pačią veiklą, kai teikia kapitalą kitoms įmonėms, pvz., ūkinėms bendrijoms, kurios taip pat gali patirti sunkumų pritraukiant rizikos kapitalą (ypač jei kalbama apie naujoves diegiančias naujas įmones).
- (81) Komisija taip pat tvirtina, kad šią sritį reglamentuojančias naujas bendras mokesčių teisės nuostatas Vokietija įtvirtino 2008 m. priėmusi įmonių apmokestinimo reformos įstatymą – 2.4.1 skirsnyje minimą priemonių sugriežtinimą, skirtą kovoti su piktnaudžiavimu perkeliama nuostolius. Šios kovos su piktnaudžiavimu priemonės iš dalies būtų pakeistos tik šiek tiek švelnesnėmis nuostolių perkėlimą reglamentuojančiomis nuostatomis, galiojančiomis vienai įmonių grupei. Tokio nuostatų pakeitimo švelnesnėmis nuostatomis negalima pateisinti nuo 2008 m. galiojančios mokesčių sistemos pobūdžiu ir logika.
- (82) Todėl Komisija daro išvadą, kad nuostolių perkėlimą reglamentuojanti priemonė, apie kurią yra pranešta, yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, teikiama tikslinėms įmonėms ir rizikos kapitalo įmonėms.

7.1.3. Mokesčių lengvatos privatiems investuotojams

- (83) Kaip minėta 4.3 skirsnyje, Vokietija tvirtina, kad ši priemonė nelaikoma valstybės pagalba, nes priemonės pagalbos gavėjai yra fiziniai asmenys. Vokietija taip pat teigia, kad priemonė tikslinėms įmonėms nesuteiks nuspėjamo kiekybinio pranašumo, todėl šis pranašumas neturės jokio poveikio akcijų kainoms. Suma, kurią nemokėdami mokesčių sutaupys privatūs investuotojai, yra tikrai maža ir bus gaunama tik sėkmingos investicijos atveju. Todėl Vokietijos teigimu, priemonė privatiems investuotojams yra tik šioks toks paskatinimas investuoti į tikslines įmones. Taigi, dėl šios priemonės konkurencija tarp tikslinių įmonių ir kitų įmonių nebūtų itin iškraipyta.
- (84) Kaip minėta 2.1 skirsnyje, Vokietija dėl priemonės per metus nesurinks 30 mln. EUR valstybės lėšų. Todėl priemonė yra finansuojama valstybės lėšomis.
- (85) Aptariamoms priemonėms tikslas yra mokesčių lengvatomis paskatinti privačius asmenis investuoti į pasirinktą įmonių grupę (t. y. tikslines įmones), o ne į kitas įmones, kurias vien dėl ekonominių priežasčių pasirinktų rizikos kapitalo investuotojai. Todėl į tikslines įmones gali būti investuojamos visai kitokio dydžio lėšos ir kitomis sąlygomis, nei būtų investuojama, jei priemonės nebūtų. Todėl priemonės tikslas yra netiesiogiai stiprinti tikslinių įmonių kapitalo bazę. Prie tokių išvadų būtų prieita ir tada, jei investuotojams suteikta mokesčių lengvata priklausytų nuo būsimo pelno ir, kaip tvirtina Vokietija ir trečiosios šalys, suma būtų ganėtinai maža. Atsižvelgiant į priemonės struktūrą, nepaprastai sudėtinga būsima nauda, kurią tikslinės įmonės gaus pasinaudojusios priemone, *ex ante* tiksliai įvardyti skaičiais⁽¹⁷⁾. Todėl negalima daryti išvados, kad pagalba tikslinėms įmonėms visais atvejais bus laikoma *de minimis*. Be to, Teisingumo Teismas patvirtino, kad jei mokesčių lengvatos suteikiamos individualiems, į tam tikras įmones investuojantiems asmenims neatsižvelgiant į individualaus asmens investicijos dydį, galima kalbėti apie valstybės pagalbą šiai įmonei⁽¹⁸⁾.
- (86) Todėl Komisija daro išvadą, kad su pajamų mokesčio lengvata susijusi priemonė yra selektyvaus pobūdžio ir naudinga ribotam įmonių skaičiui, joms suteikiant geresnes sąlygas pritraukti kapitalą nei rinkoje įprastomis sąlygomis. Lengvata suteikiama valstybės lėšomis, nes iš

esmės tai yra sumažėjusios mokesstinės pajamos, kuriomis privatūs asmenys skatinami teikti kapitalą tikslinėms įmonėms, o ne kitoms įmonėms, kurias paprastai pasirinktų kapitalo teikėjai dėl investicijų grąžos perspektyvų.

- (87) 77 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kaip ši valstybės pagalba gali daryti poveikį konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (88) Todėl Komisija daro išvadą, kad su pajamų mokesčiu susijusi priemonė, apie kurią yra pranešta, yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, teikiama tikslinėms įmonėms.

7.2. Suderinamumas su valstybės pagalbos taisyklėmis

7.2.1. Pranešimas apie priemonę

- (89) Vokietija apie įstatymą dėl sąlygų modernizavimo pranešė prieš jį įgyvendindama, todėl įvykdė savo įsipareigojimus pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį. Kadangi visų į minėtą įstatymą įtrauktų aptariamų priemonių tikslas yra tas pats – skatinti privataus kapitalo teikimą įmonėms – Komisija nagrinėjo priemonių suderinamumą su bendrąja rinka pagal Rizikos kapitalo gairėse nustatytas taisykles.
- (90) Komisija taip pat vertino, ar kitas valstybės pagalbą reglamentuojančias bendrąsias programas ar kitus reglamentus, pvz., Bendrijos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams, taikomajai veiklai ir naujovių diegimui sistemą⁽¹⁹⁾, 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 800/2008, skelbiantį tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas)⁽²⁰⁾ (toliau – BBIR), arba 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai⁽²¹⁾ galima taikyti aptariamoms priemonėms. Skirtingai nei aptariamų priemonių atveju, pagal šias Bendrijos sistemas arba reglamentus pagalba sunkumus patiriančioms įmonėms ir laivų statybos, anglies ir plieno sektoriaus įmonėms nepatenka į taikymo sritį ir (arba) yra nustatyta, kad pagalba teikiama tik MVĮ. Atsižvelgdama į tai Komisija mano, kad dėl šių Bendrijos gairių ir reglamentų taikymo srities priemonėms, apie kurias pranešta, šios Bendrijos sistemos ir reglamentai netaikytini.

⁽¹⁷⁾ Nepaprastai sudėtinga *ex ante* nustatyti skirtumą tarp sumų, kurios būtų gautos nesinaudojant priemone ir ja naudojantis, ir tarp sąlygų, kurios vyrautų nesinaudojant priemone ir ja naudojantis.

⁽¹⁸⁾ 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, Rink. p. I-6857, 64 punktą: „Kaip nustatyta šio sprendimo 30 punkte, pirmiausia reikia manyti, kad pagal ginčytiną pagalbos schemą suteikta valstybės pagalba yra pagalba įmonės gavėjos veiklai vykdyti; [...]“

⁽¹⁹⁾ OL C 323, 2006 12 30, p. 1.

⁽²⁰⁾ OL L 214, 2008 8 9, p. 3.

⁽²¹⁾ OL L 379, 2006 12 28, p. 5.

7.2.2. Prekybos mokesčio priemonė

- (91) Kaip nurodyta 7.1.1 skirsnyje, prekybos mokesčio priemonė yra laikoma valstybės pagalba rizikos kapitalo įmonėms. Tačiau šia priemone rizikos kapitalo įmonėms nesuteikiama aiški paskata teikti rizikos kapitalą, o tik suteikiama galimybė disponuoti didesniais finansiniais ištekliais, kuriuos šios įmonės gali panaudoti savo nuožiūra (t. y. savo partneriams paskirti didesnes pelno dalis).
- (92) Skirtingai nei pagal šią priemonę, pagal Rizikos kapitalo gaires valstybės pagalba rizikos kapitalo forma negali būti teikiama didelėms įmonėms, sunkumų patiriančioms įmonėms arba laivų statybos, anglies arba plieno sektoriaus įmonėms. Tačiau tokios įmonės, ypač didelės įmonės, prekybos mokesčio priemone galėtų pasinaudoti. Todėl priemonės taikymo sritis yra nesuderinama su Rizikos kapitalo gairėmis.
- (93) Priemonė yra nesuderinama su Rizikos kapitalo gairių 4 skirsniu, nes nesilaikoma šio skirsnio taikymui keliamų konkrečių sąlygų. Pavyzdžiui pagal 4 skirsnį didžiausia investicijos dalis per dvylikos mėnesių laikotarpį vienam pagalbos gavėjui negali viršyti 1,5 mln. EUR. Pagal nagrinėjamą priemonę tokios didžiausios ribos nenumatoma. Pagal Rizikos kapitalo gaires valstybės paramos teikimas mažosioms įmonėms turi apsiriboti plėtros etapu, o vidutinių įmonių atveju – veiklos pradžios etapu. Šios sąlygos neišpildytos, nes tikslinės įmonės taip pat gali būti didelės įmonės.
- (94) Priemonė neatitinka Rizikos kapitalo gairių 6 ir 7.1 skirsnio nuostatų dėl kaupimo ir ataskaitų teikimo.
- (95) Komisija taip pat negali vertinti priemonės suderinamumo su Rizikos kapitalo gairių 5 skirsnio nuostatomis. Pagal Rizikos kapitalo gaires valstybės pagalba turi būti siekiama išspręsti tam tikrą rinkos nepakankamumą, kai jo buvimo įrodymų užtenka. Vokietija nepateikė jokių įrodymų, kad dėl tam tikro rinkos nepakankamumo tikslinėms įmonėms daromas poveikis.
- (96) Todėl Komisija daro išvadą, kad prekybos mokesčio priemonė yra nesuderinama su bendrąja rinka.

7.2.3. Nuostolių išskaičiavimas

- (97) Kaip nurodyta 7.1.2 skirsnyje, nuostolių perkėlimo priemonė yra valstybės pagalba, teikiama rizikos kapitalo įmonėms ir tikslinėms įmonėms. Valstybės pagalbos forma yra fiskalinės paskatos, kaip apibrėžta Rizikos kapitalo gairių 4.2 skirsnio d punkte.
- (98) Dėl priešasčių, nurodytų 92, 93, 94 ir 95 konstatuojamosiose dalyse, Komisija negali aptariamą priemonės laikyti suderinama su bendrąja rinka; priemonė neatitinka nei Rizikos kapitalo gairių 2.1 skirsnyje reglamentuotų pagalbos neteikimo nuostatų, nei Rizikos kapitalo gairių 6 ir 7.1 skirsnio nuostatų dėl kaupimo ir ataskaitų teikimo, nei minėtų gairių 4 skirsnyje nustatytų kriterijų; be to, nepateikta jokių įrodymų dėl rinkos nepakankamumo, dėl kurio tikslinės įmonės ir rizikos kapitalo įmonės patirtų žalos. Todėl Komisija neturi pagrindo pradėti išsamesnio tyrimo dėl aptariamų priemonių suderinamumo su Rizikos kapitalo gairių 5 skirsniu.
- (99) Pagal šią priemonę nedraudžiama įsigyti tikslinių įmonių esamų akcijų (pakeitimo kapitalas). Tačiau į Rizikos kapitalo gairėse nurodytą sąvokos „rizikos kapitalas“ apibrėžtį pakeitimo kapitalas nepatenka.
- (100) Komisija taip pat tvirtina, kad mokestiniu atžvilgiu išskiriamas tik į kapitalo įmones investuojančias rizikos kapitalo įmones, prieštaraujama priemonės tikslui – rizikos kapitalo investicijų skatinimui, nes naujovės diegiančios naujos įmonės, kurioms reikia rizikos kapitalo, gali pasirinkti kitą, nei kapitalo įmonės, teisinę formą. Naujovės diegiančios naujos įmonės, kurių teisinė forma yra ūkinės bendrijos, šia priemone pasinaudoti negali.

- (101) Todėl Komisija daro išvadą, kad nuostolių perkėlimo priemonė yra nesuderinama su bendrąja rinka.

7.2.4. Mokesčių lengvatos privatiems investuotojams

- (102) Kaip nurodyta 7.1.3 skirsnyje, pajamų mokesčio lengvatų priemonė yra netiesioginė valstybės pagalba, teikiama tikslinėms įmonėms. Kadangi priemonė privačius asmenims skatina investuoti į tikslines įmones, ji galėtų būti naudinga rizikos kapitalo investuotojams pagal Rizikos kapitalo gairių 4.2 skirsnio d punktą.

(103) Dėl prižasčių, nurodytų (92), (93), (94) ir (95) punktuose, Komisija negali aptariamoms priemonėms laikyti suderinama su bendrąja rinka; priemonė neatitinka nei Rizikos kapitalo gairių 2.1 skirsnyje reglamentuotų pagalbos neteikimo nuostatų, nei Rizikos kapitalo gairių 6 ir 7.1 skirsnio nuostatų dėl kaupimo ir ataskaitų teikimo, nei minėtų gairių 4 skirsnyje nustatytų kriterijų; be to, nepateikta jokių įrodymų dėl rinkos nepakankamumo, dėl kurio tikslinės įmonės ir rizikos kapitalo įmonės patirtų žalos. Todėl Komisija neturi pagrindo pradėti išsamesnio tyrimo dėl aptariamų priemonių suderinamumo su Rizikos kapitalo gairių 5 skirsniu.

(104) Taigi Komisija prieina prie išvados, kad dabartinis pajamų mokesčių lengvatų priemonės projektas, remiantis Rizikos kapitalo gairių nuostatomis, negali būti laikomas suderinamas su bendrąja rinka. Bet kadangi privatiems asmenims siūloma ganėtinai mažai patrauklių galimybių investuoti į tikslines įmones, ir dėl to tikslinėms įmonėms suteiktas pranašumas būtų mažas, manoma, kad priemonė ne itin iškraipytų konkurenciją tarp tikslinių įmonių ir įmonių, kurios nėra tikslinės įmonės. Be to, priemonė gali turėti bendrą teigiamą poveikį, nes gali pagal svarius ekonominius kriterijus paskatinti teikti kapitalą rizikos kapitalo įmonėms, kurioms jo reikia, nes individualūs investuotojai tinkamas tikslines įmones pasirenka pagal kapitalo investicijos gražos perspektyvas. Todėl Komisija mano, kad ši priemonė gali būti pakoreguota pagal Rizikos kapitalo gairių reikalavimus, užtikrinant, kad tenkinamos šio sprendimo 3 straipsnio sąlygos.

7.3. Suderinamumas su bendrąja rinka

(105) Prekybos mokesčio ir nuostolių perkėlimo priemonės, kurios gali būti naudingos rizikos kapitalo įmonėms, pažeidžia bendrosios rinkos taisykles, ypač su įsisteigimo laisve susijusias nuostatas pagal EB sutarties 43 straipsnį (žr. 3.5 skirsnį).

(106) Vokietijos nuomone, įstatymu dėl sąlygų modernizavimo išsamiau reglamentuojamos nuostatos dėl rizikos kapitalo įmonių struktūros ir veiklos. Tai nuostatos dėl rizikos kapitalo įmonių veiklos pobūdžio, investicinės politikos, įsiliejimo į koncerno struktūras ir dėl tokių įmonių investicijų mažiausios nominalios vertės. Šios nuostatos galiotų visoms rizikos kapitalo įmonėms. Tuomet, kai užsienio investicijų įmonės yra įsikūrusios Vokietijoje, negalima užtikrinti, kad visa įmonė laikosi teisės aktų.

Dėl iš dalies apriboto Vokietijoje esančių užsienio bendrovių buveinių pripažinimo būtų sudaryta galimybė išvengti teisės aktų laikymosi ir todėl *de facto* panaikinti jų galiojimą. Kiekviena finansų priežiūros institucija prižiūri savo jurisdikcijoje esančias įmones pagal kiekvienoje šalyje galiojančius teisės aktus, kurių didelė dalis yra suderinta su ES teise. Tačiau rizikos kapitalo finansavimo srityje finansų priežiūrą reglamentuojantys teisės aktai yra nesuderinti su ES teise.

(107) Komisijos abejonės dėl konkurencijos neišsklaidytos. Pirmą, pagrindinę buveinę ne Vokietijoje turinčios ES ir EEE teritorijoje įsikūrusios įmonės, Vokietijoje turinčios nuolatinę atstovybę, iš esmės turėtų galėti pasinaudoti priemone, jei įrodo, kad tenkina pagalbos priemonės sąlygas ir laikosi nuostatų dėl rizikos kapitalo įmonių struktūros ir veiklos (darant prielaidą, kad šios nuostatos suderinamos su EB sutartimi). Argumentas, kad Vokietijos federalinė finansinių paslaugų priežiūros institucija negali prižiūrėti šių įmonių, nereiškia, jog šios įmonės turi konkurencinį pranašumą Vokietijoje įsikūrusių įmonių atžvilgiu. Argumentas taip pat nereiškia, kad šios įmonės *de facto* neatitinka pagalbos priemonės sąlygų ir nuostatų dėl rizikos kapitalo įmonių struktūros ir veiklos. Todėl šis argumentas *per se* yra nepakankamas, norint įteisinti nuo EB sutarties esminių nuostatų besiskiriančias nuostatas.

(108) Taigi, panašu, kad Vokietija tą patį tikslą galėtų pasiekti pasinaudodama mažiau diskriminuojančiomis priemonėmis⁽²²⁾. Pvz., atitiktis pagalbos priemonėje nurodytoms sąlygoms, galėtų būti tikrinama institucijai Vokietijos federalinė finansinių paslaugų priežiūros institucija savanoriškai teikiant dokumentus tikrinimui, užsienio priežiūros įstaigai perdavus patvirtinimą arba nepriklausomiems auditoriams patvirtinus audito ataskaitas. Todėl Vokietija turėtų leisti užsienio įmonėms, kurios Vokietijoje turi nuolatinę atstovybę, pateikti įrodymus, kad įmonės atitinka pagalbos priemonėje nurodytas sąlygas ir nuostatas dėl rizikos kapitalo įmonių struktūros ir veiklos.

(109) Todėl Komisija daro išvadą, kad prekybos mokesčio ir nuostolių perkėlimo priemonės yra nesuderinamos su bendrąja rinka, nes pažeidžiama EB sutarties 43 straipsnyje įtvirtinta įsisteigimo laisvė.

⁽²²⁾ Pvz., Prancūzija valstybės pagalbos schemeje N 629/07 (OL C 206, 2009 9 1, p. 1) numatė galimybę suteikti pagalbą ir užsienio investicijų įmonėms, kurios būtų panašios į Prancūzijoje įsikūrusias įmones, kurioms buvo suteikta nagrinėjama pagalba. Kitas pavyzdys yra valstybės pagalba N 36/09 (OL C 186, 2009 8 8, p. 3).

8. IŠVADA

- (110) Rizikos kapitalo įmonėms skirtą su prekybos mokesčiu susijusią pagalbos priemonę Komisija laiko nesuderinama su EB sutartimi.
- (111) Komisija taip pat mano, kad pagalbos priemonė, susijusi su rizikos kapitalo įmonių įsigytų tikslinių įmonių nuostolių perkėlimu, yra nesuderinama su EB sutartimi.
- (112) Be to, Komisija mano, kad mokesčių lengvatų privatiems investuotojams priemonė galėtų būti laikoma suderinama su EB sutartimi, jei būtų tenkinamos šio sprendimo 3 straipsnyje išvardytos sąlygos,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Vokietijos ketinamos įgyvendinti valstybės pagalbos schemos pagal įstatymo bendrosioms kapitalo investicijų sąlygoms modernizuoti 1 straipsnio 19 pastraipos ir 4 straipsnio nuostatas yra nesuderinamos su bendrąja rinka.

Todėl pagalbos schemos negali būti įgyvendintos.

2 straipsnis

Vokietijos ketinama įgyvendinti valstybės pagalbos schema pagal įstatymo dėl sąlygų modernizavimo 1 straipsnio 20 pastraipos nuostatas, laikantis šio sprendimo 3 straipsnyje nurodytų sąlygų, laikoma suderinama su bendrąja rinka.

3 straipsnis

Valstybės pagalbos schema pagal įstatymo dėl sąlygų modernizavimo 1 straipsnio 20 pastraipos nuostatas patikslinama taip, kad būtų laikomasi šių sąlygų:

- į sąvokos „tikslinė įmonė“ apibrėžtį patenka tik mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ), kaip apibrėžta Bendrojo bendrosios išimties reglamento ⁽²³⁾ I priede,
- iš sąvokos „tikslinė įmonė“ apibrėžties išbraukiamos sunkumų patiriančios įmonės ir laivų statybos, anglies ir plieno sektoriaus įmonės,
- didžiausia investicijos dalis neviršija 1,5 mln. EUR per dvylikos mėnesių laikotarpį vienai tikslinei MVĮ ir ribojama parengiamojo, veiklos pradžios ir plėtros etapų finansavimu,
- Vokietija sukuria mechanizmą, kuriuo būtų užtikrinama, kad priemonė atitinka Rizikos kapitalo gairių 6 ir 7.1 skirsnio nuostatas dėl kaupimo ir ataskaitų teikimo,
- draudžiama perpirkti tikslinės MVĮ akcijas (pakaitinį kapitalą),
- nėra jokių kitų ypatingų sąlygų dėl tikslinės įmonės teisinės formos.

4 straipsnis

Vokietija per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos informuoja Komisiją apie priemones, kurių ėmėsi jam įgyvendinti.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje 2009 m. rugsėjo 30 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

⁽²³⁾ Žr. 20 išnašą.